

R OMÂNIA
TRIBUNALUL BRAŞOV
SECTIA COMERCIALĂ ŞI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR.

DOSAR NR.

Şedința publică din data de
PREȘEDINTE –
JUDECĂTOR –
GREFIER –

Pe rol fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii civile formulată de reclamanta Brașov în contradictoriu cu intimata M.F.P. – prin D.G.F.P. Brașov.

Cauza s-a judecat în fond la data de când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor menționate în încheierea de ședință din acea zi și care face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de și apoi pentru azi

La apelul nominal făcut în ședința de azi, se constată lipsa părților.
Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care :

T R I B U N A L U L :

Constată că, prin acțiunea înregistrată la instanță sub nr. de mai sus, din data de , reclamanta actuala

Brașov, a solicitat ca prin sentința care se va pronunța, să se dispună anularea deciziei nr. emisă de intimata D.G.F.P Brașov, a Raportului de inspecție fiscală nr. și a deciziei de impunere nr. , întocmite de D.G.F.P, Mureș.

În motivarea acțiunii, reclamanta susține că, asociatul unic al societății a hotărât schimbarea sediului și denumirii. Ca urmare, s-a efectuat un control fiscal de către inspectorii D.G.F.P, Mureș, unde societatea avea sediul inițial.

Prin Raportul de inspecție fiscală întocmit la finele controlului, s-a stabilit că societatea are obligații fiscale suplimentare față de bugetul de stat în quantum total de , compusă din : - impozit pe profit, cu dobânzi și penalități de întârziere ; – taxă pe valoare adăugată, cu dobânzi și penalități de întârziere .

Nefiind de acord cu constatăriile , a contestat Raportul de inspecție fiscală , însă , prin Decizia nr, a D.G.F.P, Brașov contestația a fost respinsă

S-a motivat că , argumentele contestatoarei nu pot fi luate în considerare fiind în contradicție cu dispozițiile Codului fiscal, fără a se avea în vedere că operațiunile fiscale controlate , au fost efectuate în anul 2002, iar Codul fiscal a intrat în vigoare la data de 01.01.2004.

În întâmpinările formulate, intimatele DGFP Brașov și Mureș , solicită respingerea acțiunii reclamantei motivând în esență că ,impozitul pe profit suplimentar a rezultat din aceea că, reclamanta a calculat greșit cota de amortizare a imobilului - din Brașov , luând în considerare o durată de recuperare de 5 ani , în loc de 40 de ani, conform H.G. nr. 964/1998.

În ceea ce privește T.V.A. , în sumă de , această sumă a fost dedusă greșit în aprilie 2002, cu ocazia achiziționării aceluiași imobil -

Brașov-care nu a fost folosit pentru realizarea unor operațiuni taxabile nici măcar la data controlului – 18.04. 2006- și nici nu există perspectiva folosirii lui în acel scop, împotriva dispozițiilor art.1 , alin. 1 din Legea nr. 57/2003 și art. 145 , alin. 3, lit . a din același act normativ .

În probătjune la dosar s-au depus actele contestate, alte acte și documente .

În vederea stabiliri perioadei de utilizare normală a imobilului în cauză, s-a efectuat expertiza tehnică de la fila din dosar, de către ing.

Analizând actele și lucrările dosarului , instanța reține următoarele :

Din raportul de inspecție fiscală nr. () - întocmit de Direcția Generală a Finanțelor Publice - Mureș , reiese că, în urma controlului efectuat la reclamanta , devenită

Brașov , s-au constatat obligații fiscale suplimentare, din care reclamanta contestă suma de – impozit pe profit, cu -majorări și penalități de întârziere, precum și suma de - taxă pe valoare adăugată, cu majorări și penalități de întârziere .

Aceste obligații suplimentare sunt în legătură cu imobilul Brașov, achiziționat de reclamantă în aprilie 2002 cu valoare contabilă de lei.

Pentru acest imobil , reclamanta a calculat și a înregistrat în contabilitate amortizarea aferentă, luând în considerare o durată normală de

Recuperare a valorii de intrare de 5 ani, stabilită prin Hotărârea adunării generale din data de 15.04.2002 și a dedus cheltuielile respective la stabilirea impozitului pe profit .

Procedând astfel , reclamanta a avut în vedere dispozițiile de la pct. 12, lit . f , din H.G. nr, 909/1997 pentru aprobatarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 15/1994 , în conformitate cu care :" În cazul mijloacelor fixe cumpărate cu durata normală de utilizare expirată, valoarea de intrare este dată de costul de achiziție. Durata normală de utilizare în care se va recupera valoarea de intrare , se

stabilește de o comisie tehnică. În mod similar se va proceda și în cazul mijloacelor fixe , cu durata expirată , la care se fac cheltuieli de investiții .”

Din expertiza tehnică efectuată în cauză, rezultă că imobilul în discuție are perioada de utilizare normală depășită, cu excepția unor construcții nesemnificative în ansamblul întregului imobil.

Cum actul normativ citat mai sus lasă la aprecierea conducerii societății în cîți ani să se facă amortizarea mijloacelor fixe cu durata expirată , iar A.G.A. a stabilit perioada de 5 ani , rezultă că impozitul pe profit stabilit de reclamantă este corect, astfel că nu se impune suplimentarea lui cu suma de și implicit cu accesoriile respective.

În ceea ce privește taxa pe valoare adăugată în valoare de și accesoriile aferente, se constată că acestea au fost corect stabilite de organul de control.

Imobilul în discuție a fost achiziționat în aprilie 2002 și tot atunci reclamanta a dedus T.V.A. aferentă în sumă de

La acea dată, în materia T.V.A. erau aplicabile dispozițiile O.U.G. nr.17/2000.

Potrivit art. 18 din actul normativ menționat „ Contribuabilitii înregistrați ca plătitori de T.V.A. au dreptul la deducerea taxei aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, destinate realizării de :

a) – operațiuni supuse taxei , conform art. 17.”

Tot astfel, conform art. 19 din O.U.G. nr. 17/2000 „ Pentru efectuarea dreptului de deducere a T.V.A. aferentă intrărilor contribuabilitii sunt obligați :

b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia .”

În spătă , controlul a constatat că imobilul în discuție nu a fost folosit pentru nevoile firmei , pentru operațiuni taxabile, nici după 4 ani de la achiziționare, astfel că reclamanta nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru deducerea T.V.A. în sumă de În consecință , datorează această sumă și accesoriile stabilite de organul de control.

Obiecțiunile reclamantei , în sensul că pentru operațiunile fiscale efectuate în anul 2000 i s-au aplicat dispozițiile Codului fiscal din anul 2004 și că ai erau aplicabile prevederile din Legea nr. 345/2002, sunt nejustificate, deoarece, pe de o parte, Codul fiscal din 2004(Legea nr .571/2003) nu face altceva decât să preia dispozițiile O.U.G. nr. 17/2000 în ce privește problema în discuție, iar pe de altă parte, la data operațiunilor nu era aplicabilă Legea nr. 345/2002 care a intrat în vigoare în luna iunie 2002.

Față de aceste considerente instanța urmează să admită acțiunea reclamantei în parte , în sensul celor expuse mai sus.

Văzând și dispozițiile art. 274 Cod procedură civilă,

-4-

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂŞTE :

Admite în partea acțiunea formulată de reclamanta
Brașov cu sediul în Brașov,
Biroul 33 în contradictoriu cu intimatele DIRECȚIA GENERALĂ A
FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA GENERALĂ A
FINANȚELOR PUBLICE MUREȘ – cu sediul în Mureș str. Gh. Doja nr. 1
– 3 și în consecință :

Anulează parțial Decizia nr. emisă de intimata D.G.F.P.
Brașov, Raportul de inspecție fiscală nr. și decizia de impunere
nr. , întocmite de intimata D.G.F.P. Mureș, în ceea ce privește
impozitul pe venit suplimentar în sumă de și accesoriile aferente .

Respinge acțiunea și menține actele fiscale contestate, în ceea ce privește
suma de reprezentând T.V.A. suplimentară și accesoriile aferente.

Obligă pe intimate să plătească reclamantei fiecare câte
onorariu expert .

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare .
Pronunțată în ședință publică , azi

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER